

2 pap

Prá veselá Magdaleny

[XIV. STOLETÍ]

Lucifer praví: Poniž sem tak velmi krásný,
mezi jinými anjely vzácný,
chcít se vrovnatí najvyššímu,
postavím svú stolicí proti králi nebeskému.

Michal: Zlý, nevěrný závistníče,
ne anjele, ale Boží protivníče,
že se chceš najvyššímu vrovnatí?
Že se nechceš k tomu přiznatí,
že od Boha čest i krásu máš!
A to pro svú pýchu dnes vzdáš;
beřiž se, diáble, do věčné žalosti,
víc neuzříš nebeské radosti!

Lucifer dábla dolů a začne „Te deum laudamus“.

Lucifer praví:

Chvála tobě, Tvorče žádný,
že v tvém království pyšný žádný
čiesti žádné nemóž mieti,
než pokorným ráčíš přieti.
„Te eternum patrem.“

Lucifer: Ach! běda mně, nebožátku,
vyhnán sem z nebeského sňatku,
pro mé zlosti i chytrosti
neopatřím víc nebeské světlosti.
„Tibi omnes angeli.“

Lucifer: Poďte sěmo, moje slúhy,
nezbudete se mnú pekelné muky;
poběhněte sěm, milé kušě,
a neste sěm hříšné dušě!

Lucifer praví:

Mistře, mněť dějí Belzebub.
Kterěžť já dosahu v sej zub,
tat nebude jěsti hub.

Druhý ďábel: Mistře, mněť Satan dějí.
Tot dobře pověděti směji,
žeť nenie kupcě lepšího
ani čižebníka chytrějšího!
Známt sem v Čechách i po Vlašiech,
v Rusech, v Flandřiech i po Sasiech,
všeckyť lidi dobře znaji,
jednoho dne vše ztékaji.

Třetí ďábel: Mistře, mněť dějí Beřit;
cot uhoním, to vše vženu v řit,
leč buď baba, leč buď kmet,
musí jeho býti se mnú vet.

Lucifer praví: Běžtež po světu, milé panošě,
a neste sěm hříčné dušě,
takměř ševcě i panošě, sedláky,
takměř krajcí, krčmáře i žáky,
kohož popadnete v kerém hříčeš,
přinestej mi jej sěm, což můžete, najspíše.

Ďábel: Pověz, dušě, svá díla,
kterýs obchod na onom světě jměla,
at ti umímy podle rodu číti,
budeš-li dobrý, dámyť rivotu píti.

Druhý ďábel: Teď sem, mistře, nalez popa,
an pie med (v) pivnici s jednú z škopa,
a tak ji míle objímáše,
a cos u nie v ňadřiech hladáše;
le ona jemu nechtě dáti,
le on ji podtepem vzvráti.

Magdalena vyjde (a zpívá):

Kudy sem já chodila,
tudy tráva zelená;
svój šlojěr napravila,
hledajíc baťka, hledala.

Říká verš: Kde sú tu kněží i žáci:
Kde sú frejěři i dvořáci?

Podťe sěm, at s vámi svú chvíli kráci!

Dále ďáblové praví: Teď máš, paní Mandaleno, tři jinochy,
jako najkrašie tři dochy.

Skoč a rač zpievati
a my budem ozpievati.

Potom Magdalena zpívá:

Byla ti sem v sádku,
v zeleném hájku,
trhala sem květy
svému brachku;
tot vše čini brachku na milost.

Marta praví: Revertere!

Ostaň toho, sestro moje,
já tě volám, sestra tvoje.
Viz, že po tobě diáblu chodie
a tě s dobré cesty svodie.

Magdalena praví:

Sestro Marta,
hrajž tam s žáky hazarta,
a nechat já veselé plodím;
já tobě i jinému nic neškodím.

Potom zpívá: Chciť vesela býti

vešda i nynie,
hedvábnú vilu víti
svému milému.
Tot vše činím brachku na milost,
aby byl mój milý host.

Marta praví: Sestro Mandaleno,
ovšem nemúdrá ženo,
ostanúci bluda svého,
následujž krále nebeského!

Magdalena: Sestro Marta milá,
tys mi vždy na dobré radila.
Ját sem žena zablúdíla.
Kak by to mohlo býti,
by mi Bóh chtěl hříechy odpustiti?

Marta: Aby to, sestro Mandaleno, začelo věděla,
a mně na tom dobře věřila,
neniet tak hříšný ijeden,
kterýž by sě obrátil den,

hned jemu Buóh hřiechy odpustí
a všechny jemu viny spustí.

Magdalena dá si políček:

Od dnešního dne až do skončení
náhle ode mne, zlé stvoření!

A obě zpívají: Dimissa sunt ei etc.

Krása o Kristovu Zmrtvýchvstání i o jeho oslavení

[XIV. STOLETÍ]